



UNIVERSITÄTS-  
BIBLIOTHEK  
PADERBORN

## **Corpus Juris Canonici**

**Gregor <XIII., Papst>**

**M. DC. LXI. Coloniae Munatianaee, 1661**

5 Celans crimen obest multò plus quàm manifestans.

---

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62953](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62953)

vis necessitas detinuerit, pro se legatum ad synodum mittat, nec a communione suspendatur, cui crimen intenditur, nisi ad causam suam dicendam, electorum iudicium die statuta literis evocatus, minime occurrerit, hoc est, (nisi aliena a preoccupaverit necessitas) infra duorum, vel trium mensium spatium, & eò amplius, prout causa dilaverit.

Codex lib. 9. tit. de accusat. & inscrip. l. 3. Imp. Alexander August. ¶ [Reos capitalium criminum absente etiam per procuratorem defendi leges publicorum iudiciorum permittunt.] ¶ Ecce, quod Episcopus impeditus, & cause sua adesse non valens, legatum pro se iubetur ad synodum mittere. Sed legatus iste non ad causam agendam, sed ad molestiam synodo exponendam mittitur, qua impeditus Episcopus synodo presentiam suam exhibere non valet. Causam autem (maxime criminalem) nulli, nisi per se agere liceat.

C. II. ¶ Criminaliter accusati, vel accusatus per se experiantur.

Unde Hadrianus Papa in capitulo, c. 31. ait. IN b criminalibus causis nec accusator, nisi per se, alioquin accusare potest, nec accusatus per aliam personam se defendere permittitur.

C. III. ¶ In omnibus causis, praterquam in criminalibus, Episcopi, & sacerdotes pro se advocatum habeant.

Item Anacleto Papa.

Quia Episcopus, universique sacerdotes ad solam laudem Dei, bonorumque operum actiones constituunt, debet unusquisque eorum tam per ecclesiasticis, quam etiam pro suis actibus (excepto publico videlicet crimine) habere advocatum, non maxime fama suspectum, sed bonæ opinionis, & laudabilis artis inventum: ne dum humana lucra attendant, æterna premia perdant.

¶ Hoc capitulum, quod ex Anacleto citatur, habetur in concilio Eugenio Papa secundo, tempore Ludovici ac Lotharii Imperatorum habito, cap. 10. Quod etiam à Leone quarto est reperitum. Ex quo canonice Lotharius, libro legum Longobardi. tit. de advocatis, & Vicedominis, etiam capitulum composuit.

QUESTIO IV.

Quid autem absq. synodali audientia damnari non debeat, auctoritate Iulii Papæ e probatur, qui e. piff. 1. ait.

C. I. ¶ Nisi in legitima synodo Episcopus iudicari, vel audiri non debet.

Nillus Episcopus, nisi in legitima synodo, & suo tempore Apostolica auctoritate convocata, super quibusdam a criminationibus pulsatus audiat, vel e iudicetur, vel damnetur. Sin aliter presumptum à quibusdam fuerit, in vanum deducatur, quod egerint, nec inter statuta à ecclesiastica ullo modo reputetur.

¶ Statuta] Absq. hac dictio ab originali, & ceteris locis indicati.

C. II. ¶ Episcopus accusatus, à duodecim audiat, causa vero sine a sedem Apostolicam deferatur.

Item Zepherinus Vrbis Romæ Archiepiscopus, episcopalim Episcopi Sicilie.

Duodecim s. iudices quilibet Episcopus accusatus, si necesse fuerit, eligat, à quibus opus causa iuste iudicetur: nec prius audiat, aut excommunicetur, vel iudicetur: quam ipsi per se eligant, & regulariter vocatus g. ad suorum primò conventum Episcoporum.

a alia] orig. b Anf. l. 3. c. 11. Pan. l. 4. c. 36. c Et in C. Hadriani, c. 3. Capitular. l. 6. c. 17. d al. quibusvis. e al. id est. f 3. g. l. 1. Poly. l. 5. tit. 4. Anf. l. 3. c. 45. lvo part. 3. c. 2. 45. g al. vocati.

per eos ep. causa iuste audiat, & rationaliter discutatur. Finis vero ep. causa ad sedem Apostolicam deferatur, ibidem terminetur: nec antea finiat (sicut ab Apollolis, vel successores eorum olim statuum est) quia eius auctoritate fulciatur.

Quod vero absq. synodali audientia Episcopus damnari prohibetur, sine præiudicio Romane sedis oportet intelligi, qui suam auctoritate, quosq. valet damnare, vel damnatos absolvere. Unde Gelasius Papa [ipsi sunt canonice] infra causa nona, [Sacerdos, excommunicationis notatus.] ¶ Item Hadrianus, c. 1. [Liber Romane ecclesie in omnibus primatus, manifestum est, quod illi que sunt per unanimitatem, provisionem, ipsius primatus, quibusque dispenset: sicut in Novor. consuetudine dicitur esse canonice] ¶ Sed vero accusatus ad consilium veniat, quocumq. consuetudine salutaribus agitur, aut ab accusantium parte proponatur, contentiosus vocibus, sed iustissima verborum relatione perscrutetur.

C. III. ¶ In cognitione causarum contentiosarum non habeant.

Unde in Toletano concilio XI. c. 1. legitur.

IN loco benedictionis confidentes Domini laqueum nullis debent aut indiscretis vocibus persequere, aut quibuslibet tumultibus perturbari, b. nullis etiam verbis fabulis, vel risibus agi, & quod detursum est obsequia disceptationibus tumultuosas vices effundere. ¶ Sed enim, ut Apollolis e. ait, putat se religiosum esse, non refrenas linguam suam, sed ledens eos cor suum, in honore est religio: cultum enim suum iustis perdit, quibus lenitia iudicii obtreptentium turba d. confundit, dicit propheta. ¶ [Erit cultus iusticie silentium.] Debet ergo quidquid aut consulationibus s. confidendum agat, aut ab g. accusantium parte proponitur, se iustissime verborum relatione turbent, nec iudicii b. vigorem multum evenerit. Quicunque ergo in conventu ecclesie sentus audientium turbent, nec iudicii b. vigorem multum evenerit. Quicunque ergo in conventu ecclesie hæc, que præmissa sunt, violanda crediderit, & contra interdictionem aut tumultum, aut contumeliam, vel risibus illi conturbaverit, iuxta divinæ legis edictum, quocumq. sit, ¶ [Ejice derisorem, & egerit cum eo iugum,] cum omni dedecore de confessione k. abstractus, & in muni cœtu secedat, & trium dierum excommunicationis sententiam perferat.

QUESTIO V.

Unde autem queritur, an sit aliquis iudicandus, quia crimen alterius indicat. De hoc scribitur in 1. titulus form. l. 3. de canonici vna ceterorum, regula tertia, dicens.

C. I. ¶ Magis nocet, qui crimen cæci, quam qui amicum alterius indicat.

Non vos iudicetis esse malevolos, quando crimen alterius indicatis. Magis quippe innocentes non debent frates vestros, quos indicando corrigere poterat, cedere perire permittitis. Si enim frater tuus voluit in corpore, quod velis occultari, dum timet fecit, non debet deliter à te sileat, ac misericorditer indicatur, quod ergo potius debes manifestare crimen, ne delectari trefcat in corde?

a est in ista causa nona. Suprà 3. 2. d. non in ista causa prima. lvo p. 3. c. 2. 45. b al. perturbare. c lvo p. 3. c. 2. 45. d al. quando silentium perit, & iudicium obsequium confundit. e lvo p. 3. c. 2. 45. f aliter collationibus. g lvo p. 3. c. 2. 45. h al. iudicium. i Prover. 22. c. 1. j lvo p. 3. c. 2. 45. k lvo p. 3. c. 2. 45. m cum debet manifestare, no, & c. orig.



